

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

Factors Related to Social Skills of Seventh-Grade Students

รุ่งทิวา พูลสวัสดิ์¹ พนิดา พานิชวัฒนะ² และ กมลทิพย์ ศรีหาเศษ³

Rungtiwa Poonsawat¹, Panida Panidvadtana² and Kamaontip Srihaset³

^{1,2,3} ภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Evaluation and research department, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

¹E-mail: krurungsocial@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-2763-6965>

²E-mail: panidapanidvadtana@hotmail.co.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-6618-2680>

³E-mail: ksrihaset@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4381-6128>

Received 14/07/2023

Revised 19/07/2023

Accepted 23/07/2023

บทคัดย่อ

ทักษะทางสังคมเป็นความสามารถของบุคคลในการรับ-ส่งสารการสื่อสารกับผู้อื่นที่ใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูด การรับรู้อารมณ์ของตนเองและผู้อื่น และความสามารถควบคุมการแสดงออกของตนเอง การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น การเข้าใจบริบททางสังคม และแสดงบทบาททางสังคมของตนเองได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2) เพื่อสร้างสมการทำนายทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2,948 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุ โดยคัดเลือกตัวแปรเข้าสมการด้วยวิธี Enter ผลการวิจัย พบว่า 1) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรตาม คือ ทักษะทางสังคม กับตัวแปรอิสระ คือ ประเภทครอบครัว ลักษณะของครอบครัว ขนาดโรงเรียน การจัดการเรียนการสอน ความสัมพันธ์กับเพื่อน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และลักษณะส่วนบุคคล เท่ากับ 0.632 2) ชุดตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตาม (Adjusted R²) ได้ร้อยละ 39.80 โดยตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมมากที่สุด คือ ลักษณะส่วนบุคคล ($\beta = 0.461$) 3) สมการทำนายในรูปแบบคะแนนดิบ คือ; ทักษะทางสังคม = 0.706

+ 0.049 ระดับการศึกษาผู้ปกครองสูงกว่าปริญญาตรี*

+ 0.049ลักษณะครอบครัว*

[389]

Citation:

รุ่งทิวา พูลสวัสดิ์ พนิดา พานิชวัฒนะ และกมลทิพย์ ศรีหาเศษ. (2566). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 389-402

Poonsawat, R., Panidvadtana, P., Srihaset, K. (2023). Factors Related to Social Skills of Seventh-Grade Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 389-402; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.260>

- + 0.161 การจัดการเรียนการสอน*
- + 0.066ความสัมพันธ์กับเพื่อน*
- + 0.530 ลักษณะส่วนบุคคล*
- + 0.022โรงเรียนขนาดใหญ่
- + 0.000 รายได้ของผู้ปกครอง
- 0.006ประเภทครอบครัวเดี่ยว
- 0.007ประเภทครอบครัวขยาย
- 0.011โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ
- 0.016ระดับการศึกษาผู้ปกครองปริญญาตรี

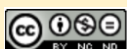
คำสำคัญ: ทักษะทางสังคม; การวิเคราะห์ถดถอยพหุ; สมการทำนาย

Abstract

Social skills are the ability of a person to communicate with others verbally and non-verbally, recognize one's own and other's emotions, and the ability to control self-expression, interact well with others, understand social contexts, and express one's social role appropriately. Thus, this research aims to examine (1) factors related to the social skills of Matthayom Sueksa One student; and constructs (2) a prediction equation for the social skills of the students under study. The sample population consisted of 2,948 Matthayom Sueksa One student under Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office in the second semester of the academic year 2021 using the technique of multi-stage sampling. The research instrument was a questionnaire eliciting the social skills of Matthayom Sueksa One student. The statistics used in data analysis were descriptive statistics and multiple regression analysis. The variables were selected into the equation using the enter method. Findings are as follows: 1) The correlation coefficient (R) of the dependent variable, social skills, and independent variables i.e., family type; family characteristics; school size; instruction and study; relationship with friends; family economic status; and personal attributes was 0.632. 2) Independent variables could be explanatory of variance in dependent variables (Adjusted R²) at 39.80 percent. The Independent variable related to social skills at the

[390]

Citation:

รุ่งทิพา พูลสวัสดิ์ พนิดา พานิชวัฒนะ และกมลทิพย์ ศรีหาเศษ. (2566). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 389-402

Poonsawat, R., Panidvadtana, P., Srihaset, K. (2023). Factors Related to Social Skills of Seventh-Grade Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 389-402; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.260>

highest level was personal attributes ($\beta = 0.461$) 3). The relationship could be written in a prediction equation in the raw score as follows: Social skills = 0.706

- + 0.049 parents' educational level higher than a bachelor's degree*
- + 0.049 family characteristics*
- + 0.161 instruction and study*
- + 0.066 relationships with friends*
- + 0.530 personal attributes*
- + 0.022 large-sized schools
- + 0.000 parents' income
- 0.006 nuclear family type
- 0.007 extended family type
- 0.011 extra-large schools
- 0.016 parents' educational level of a bachelor's degree

Keywords: Social Skills; Multiple Regression Analysis; Prediction Equation

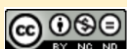
บทนำ

ทักษะทางสังคม (Social Skills) เป็นความสามารถของบุคคลในการรับ-ส่งสารการสื่อสารกับผู้อื่นที่ใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูด การรับรู้อารมณ์ของตนเองและผู้อื่น และความสามารถควบคุมการแสดงออกของตนเอง การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น การเข้าใจบริบททางสังคม และแสดงบทบาททางสังคมของตนเองได้อย่างเหมาะสม ซึ่งช่วยให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน รวมถึงการปรับตัว การสร้างและรักษาความสัมพันธ์ในการดำเนินชีวิตของตนเองและสังคมได้อย่างมีเหมาะสม และมีความสุข ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการส่งเสริมทางสังคมของเด็ก (Bouqrooz, 2017) โดยเฉพาะเด็กในช่วงวัยรุ่นตอนต้น ช่วงวัยนี้ส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในโครงสร้างทางสังคมภายในโรงเรียน เนื่องจากการเปลี่ยนผ่านของนักเรียนจากชั้นประถมศึกษา มาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งช่วงอายุระหว่าง 11 ถึง 14 ปี เป็นช่วงวัยรุ่นเจริญพันธุ์ คือ เด็กเริ่มมีความสามารถพัฒนาการในด้านต่างๆ เช่น ความสามารถในการให้เหตุผล ลักษณะบุคลิกภาพ และลักษณะนิสัย ตลอดจนพฤติกรรมที่แสดงออก (Bierman, Torres, & Schofield, 2010)

ทักษะทางสังคมสามารถช่วยให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในห้องเรียน ครอบครัว และสมาชิกในสังคม ซึ่งนักเรียนที่มีทักษะทางสังคมสูง จะมีความสามารถในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง และปัญหา

[391]

Citation:

รุ่งทิพา พูลสวัสดิ์ พนิดา พานิชวัฒนะ และกมลทิพย์ ศรีหาเศษ. (2566). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 389-402

Poonsawat, R., Panidvadtana, P., Srihaset, K. (2023). Factors Related to Social Skills of Seventh-Grade Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 389-402; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.260>

ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ การมีพฤติกรรมที่ทำประโยชน์เพื่อสังคมโดยสมัครใจ การได้รับยอมรับจากเพื่อน สามารถพัฒนาหรือรักษาความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและเพื่อนร่วมชั้น การเข้าถึง การสนับสนุนจากเครือข่ายในสังคม อีกทั้งมีผลการเรียนที่ดีขึ้น โดยผู้เรียนสามารถได้รับการพัฒนาทักษะทางสังคมได้จากโรงเรียน มหาวิทยาลัย ชุมชน (Bremer & Smith, 2004; Mahamid & Bdier, 2020) ซึ่งนักเรียนที่มีทักษะทางสังคมสูงจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการสอนของโรงเรียน โดยทักษะทางสังคมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายนอก และความปลอดภัยของโรงเรียน (Joseph, 2022) ซึ่งทักษะทางสังคมมีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนานักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการใช้ชีวิตในอนาคต ถ้านักเรียนขาดทักษะทางสังคมส่งผลให้นักเรียนขาดการเป็นส่วนหนึ่งในสังคมได้ และมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นำไปสู่ปัญหาในด้านต่างๆ เช่น การสื่อสาร ความร่วมมือ ความเห็นอกเห็นใจ การมีส่วนร่วมในการทำงาน ความรับผิดชอบ และการควบคุมตนเอง เป็นต้น นอกจากนี้ นักเรียนที่ขาดทักษะทางสังคมมีแนวโน้มเกิดความกดดันทางจิตใจ ที่อาจส่งผลทางลบต่อการเรียนและไม่มีสมาธิกับการเรียน (Eleby, 2009) อีกทั้งยังไม่สามารถจัดการความขัดแย้งและความตึงเครียดภายในครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Burke, Wosidlo & Segrin, 2012) ซึ่งในช่วงเวลา การแพร่ระบาด โควิด-19 ได้ส่งผลกระทบทางลบต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนเนื่องจากโรงเรียนถูกปิดอย่างเป็นทางการครั้งแรกและเป็นระยะเวลานาน ทำให้นักเรียนขาดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Campbell, 2021)

จากการศึกษาองค์ประกอบเกี่ยวกับทักษะทางสังคม ผู้วิจัยศึกษาองค์ประกอบทักษะทางสังคมตามที่ Riggio (1992) ได้เสนอไว้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบทักษะทางสังคมที่ครอบคลุมการใช้ชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในสังคมที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี เรียนรู้ผ่านออนไลน์ และช่วงที่ผ่านมาเป็นสถานการณ์ การแพร่ระบาด โควิด - 19 ได้ส่งผลกระทบต่อนิสัยและทักษะทางสังคมของนักเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสื่อสารที่ใช้คำพูด และไม่ใช้คำพูด ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น มีดังนี้ 1) การแสดงออกทางอารมณ์ (emotional expressiveness) 2) ความอ่อนไหวทางอารมณ์ (emotional sensitivity) 3) การควบคุมอารมณ์ (emotional control) 4) การแสดงออกทางสังคม (social expressiveness) 5) ความอ่อนไหวทางสังคม (social sensitivity) และ 6) การควบคุมทางสังคม (social control) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อทักษะทางสังคมนั้น เริ่มตั้งแต่จากปัจจัยครอบครัวซึ่งเกี่ยวข้องกับรูปแบบการเลี้ยงดู ลักษณะครอบครัว และบรรยากาศภายในครอบครัวสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่ครอบครัวตั้งอยู่ เช่น สังคมเมืองหรือชนบท เป็นต้น โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา กลุ่มเพื่อน ที่มีผลต่อการพัฒนาการทักษะทางสังคม (น้ำผึ้ง เลหาบุตร, 2560) ขณะที่ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวก็มีส่วนเพิ่มโอกาสในการเข้าสังคม หรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคม เช่น สถานะเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นส่งผลต่อ การพัฒนาทักษะต่าง ๆ (ภาณุมาศ หอมบุญยงค์, 2562) หลังจากเด็กได้เติบโตขึ้นได้เข้าสู่วัยเรียน โรงเรียนและความสัมพันธ์กับเพื่อน เป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับสภาพทั่วไปของโรงเรียน ขนาดโรงเรียน บรรยากาศของโรงเรียน ครู การ

[392]

Citation:

รุ่งทิพา พูลสวัสดิ์ พนิดา พาณิชวัฒนะ และกมลทิพย์ ศรีหาเศษ. (2566). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 389-402

Poonsawat, R., Panidvadtana, P., Srihaset, K. (2023). Factors Related to Social Skills of Seventh-Grade Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 389-402; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.260>

จัดการเรียนการสอน หลักสูตรและนโยบายของโรงเรียน (Tunstall, 1994; Samanci, 2010; Study Lecture Notes, 2021) โดยปัจจัยดังกล่าวเป็นตัวเชื่อมโยงที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้พัฒนาทักษะทางสังคมผ่านประสบการณ์ที่ตนเองได้เจอ และอีกปัจจัยที่สำคัญ คือ ลักษณะส่วนบุคคล ที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของตนเอง เช่น การรู้จักแยกแยะ สิ่งถูกผิด ความสามารถในการดำเนินชีวิต ความสามารถในการจัดการความคิดและอารมณ์ของตนเองได้ เป็นต้น (ภาณุมาศ หอมบุญยงค์, 2562) นอกจากนี้ทักษะทางด้านภาษา ความสามารถในการสื่อสาร ความมั่นใจในตนเอง (Samanci, 2010) ก็มี ส่วนสำคัญในพัฒนาทักษะทางสังคม จากการสรุปศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องทักษะทางสังคมกับ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคม มีปัจจัยที่สำคัญ 7 ปัจจัย ได้แก่ 1) ประเภทครอบครัว 2) ลักษณะของ ครอบครัว 3) ขนาดโรงเรียน 4) การจัดการเรียนการสอน 5) ความสัมพันธ์กับเพื่อน 6) ฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัว และ 7) ลักษณะส่วนบุคคล ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคม ความสามารถนักเรียนกลุ่มดังกล่าว และเพื่อให้ครู สถานศึกษา หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้การพัฒนา ทักษะทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อสร้างสมการทำนายทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

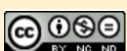
การทบทวนวรรณกรรม

องค์ประกอบเกี่ยวกับทักษะทางสังคม ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ (Riggio. 1992)

1. การแสดงออกทางอารมณ์ (emotional expressiveness) ทักษะในการสื่อสารที่ไม่ใช้คำพูด ความสามารถในการแสดงอารมณ์ความรู้สึกได้อย่างแม่นยำ
2. ความอ่อนไหวทางอารมณ์ (emotional sensitivity) ทักษะในการสื่อสารที่ไม่ใช้คำพูด การเอาใจใส่ ต่อสัญญาณทางอารมณ์ที่ละเอียดอ่อน และการเอาใจใส่ต่ออารมณ์ความรู้สึก
3. การควบคุมอารมณ์ (emotional control) ทักษะในการควบคุมและควบคุมการแสดงออกทาง อารมณ์ ซ่อนความรู้สึกไว้เบื้องหลัง (หน้าาก) ทางอารมณ์
4. การแสดงออกทางสังคม (social expressiveness) ทักษะในการแสดงออกที่ใช้คำพูดและ ความสามารถในการมีส่วนร่วมกับผู้อื่นผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้ภาษา การพูด

[393]

Citation:

รุ่งทิพา พูลสวัสดิ์ พนิดา พาณิชวัฒนะ และกมลทิพย์ ศรีหาเศษ. (2566). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารสหวิทยาการวิจัย และวิชาการ, 3 (5), 389-402

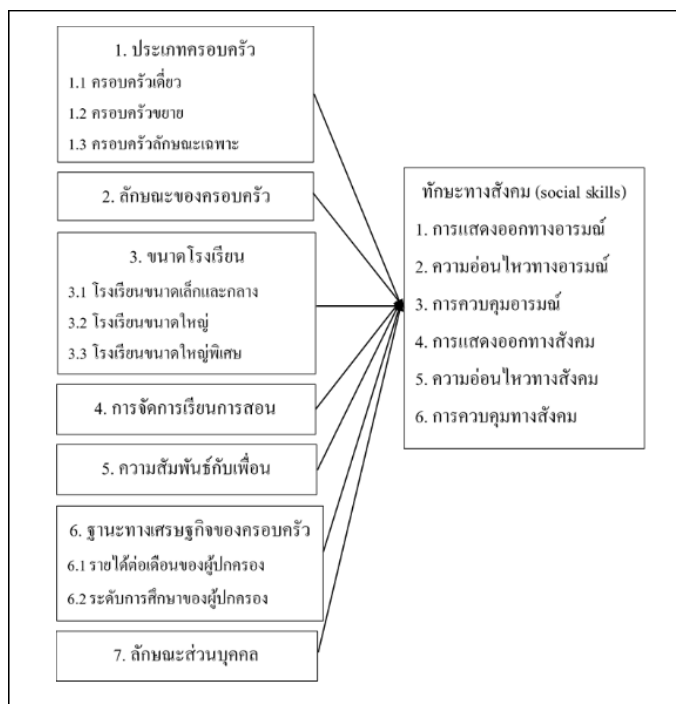
Poonsawat, R., Panidvadtana, P., Srihaset, K. (2023). Factors Related to Social Skills of Seventh-Grade Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 389-402; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.260>

5. ความอ่อนไหวทางสังคม (social sensitivity) ทักษะในการสื่อสารที่ใช้คำพูด ความเข้าใจบรรทัดฐานทางสังคม ซึ่งควบคุมพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม และความสามารถในการเข้าใจสถานการณ์ทางสังคม

6. การควบคุมทางสังคม (social control) ทักษะการแสดงบทบาทสมมติทางสังคม และการนำเสนอตนเองทางสังคม รวมถึงความชำนาญและไหวพริบทางสังคม

กรอบแนวคิดการวิจัย

การกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมและการสร้างสมการทำนายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปกรอบแนวคิดได้ดังนี้

แผนภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยนี้มีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาตามข้อตกลงเบื้องต้น Regression analysis ที่ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ ควรมีจำนวนตัวอย่างไม่น้อยกว่า

[394]

Citation:

รุ่งทิพา พูลสวัสดิ์ พนิดา พานิชวัฒนะ และกมลทิพย์ ศรีหาเศษ. (2566). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารสหวิทยาการวิจัย และวิชาการ, 3 (5), 389-402

Poonsawat, R., Panidvadtana, P., Srihaset, K. (2023). Factors Related to Social Skills of Seventh-Grade Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 389-402; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.260>

20 ตัวอย่างต่อตัวแปร (สุวิมล ติรภานันท์, 2555) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็น 1,700 คน (20 เท่าของตัวแปร) แต่ในการเก็บข้อมูลจริง เพื่อป้องกันข้อมูลสูญหายผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งหมด 2,948 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรทำนาย 7 ตัว ประกอบด้วย 1) ประเภทครอบครัว 2) ลักษณะของครอบครัว 3) ขนาดโรงเรียน 4) การจัดการเรียนการสอน 5) ความสัมพันธ์กับเพื่อน 6) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และ 7) ลักษณะส่วนบุคคล

2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะทางสังคม ตามแนวคิด Riggio, 1992 ที่มี 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การแสดงออกทางอารมณ์ 2) ความอ่อนไหวทางอารมณ์ 3) การควบคุมอารมณ์ 4) การแสดงออกทางสังคม 5) ความอ่อนไหวทางสังคม และ 6) การควบคุมทางสังคม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ 1) ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบสอบถาม 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะทางสังคมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามนิยามเชิงปฏิบัติการ ครอบคลุมปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคม ทั้ง 7 ปัจจัย จำนวน 65 ข้อ และครอบคลุมทักษะทางสังคม ทั้ง 6 องค์ประกอบ จากนั้นตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือความตรงเชิงเนื้อหา ด้วยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างนิยามเชิงปฏิบัติการ ข้อคำถาม (IOC) พบว่า ข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67 – 1.00 ผ่านเกณฑ์ตามข้อกำหนดสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงได้ และมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับ เท่ากับ 0.89

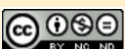
4. การวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุ คัดเลือกตัวแปรด้วยวิธี Enter เข้าสมการทำนาย เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และสร้างสมการทำนาย ทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคม พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรตาม คือ ทักษะทางสังคม กับตัวแปรอิสระ คือ ประเภทครอบครัว ลักษณะของครอบครัว ขนาดโรงเรียน การจัดการเรียนการสอน ความสัมพันธ์กับเพื่อน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และลักษณะส่วนบุคคล เท่ากับ 0.632

[395]

Citation:

รุ่งทิพา พูลสวัสดิ์ พนิดา พานิชวัฒนะ และกมลทิพย์ ศรีหาเศษ. (2566). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 389-402

Poonsawat, R., Panidvadtana, P., Srihaset, K. (2023). Factors Related to Social Skills of Seventh-Grade Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 389-402; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.260>

2. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุโดยคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการทำนายด้วยวิธี Enter พบว่า ชุดตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตาม (Adjusted R^2) ได้ร้อยละ 39.80 โดยสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 ตัว ได้แก่ 1) ระดับการศึกษาผู้ปกครองสูงกว่าปริญญาตรี ($t = 2.140$, $p = 0.032$) 2) ลักษณะครอบครัว ($t = 3.751$, $p = 0.000$) 3) การจัดการเรียนการสอน ($t = 5.943$, $p = 0.000$) 4) ความสัมพันธ์กับเพื่อน ($t = 4.041$, $p = 0.000$) และ 5) ลักษณะส่วนบุคคล ($t = 21.770$, $p = 0.000$) โดยตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มากที่สุดคือ ลักษณะส่วนบุคคล ($\beta = 0.461$) รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน ($\beta = 0.112$) ความสัมพันธ์กับเพื่อน ($\beta = 0.081$) ลักษณะครอบครัว ($\beta = 0.063$) และ ระดับการศึกษาผู้ปกครองสูงกว่าปริญญาตรี ($\beta = 0.032$) ตามลำดับ

จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) สามารถสร้างสมการทำนายในรูปแบบคะแนนดิบ (Unstandardized Coefficients) คือ

ทักษะทางสังคม = .706

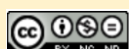
+ .049ระดับการศึกษาผู้ปกครองสูงกว่าปริญญาตรี*
 + .049ลักษณะครอบครัว* + .161การจัดการเรียนการสอน*
 + .066ความสัมพันธ์กับเพื่อน* + .530ลักษณะส่วนบุคคล*
 + .022โรงเรียนขนาดใหญ่ + .000รายได้ของผู้ปกครอง
 - .006ประเภทครอบครัวเดี่ยว - .007ประเภทครอบครัวขยาย
 - .011โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ - .016ระดับการศึกษาผู้ปกครองปริญญาตรี

จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) สามารถสร้างสมการทำนายในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (Standardized Coefficients) คือ

$Z_{\text{ทักษะทางสังคม}} = .461Z^*_{\text{ลักษณะส่วนบุคคล}} + .112Z^*_{\text{การจัดการเรียนการสอน}} + .081Z^*_{\text{ความสัมพันธ์กับเพื่อน}}$
 $+ .063Z^*_{\text{ลักษณะครอบครัว}} + .032Z^*_{\text{ระดับการศึกษาผู้ปกครองสูงกว่าป.ตรี}}$
 $+ .021Z_{\text{รายได้ของผู้ปกครอง}} + .017Z_{\text{โรงเรียนขนาดใหญ่}} - .007Z_{\text{ประเภทครอบครัวเดี่ยว}}$
 $- .007Z_{\text{ประเภทครอบครัวขยาย}} - .010Z_{\text{โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ}}$
 $- .019Z_{\text{ระดับการศึกษาผู้ปกครองป.ตรี}}$

[396]

Citation:

รุ่งทิพา พูลสวัสดิ์ พนิดา พาณิชวัฒนะ และกมลทิพย์ ศรีหาเศษ. (2566). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 389-402

Poonsawat, R., Panidvadtana, P., Srihaset, K. (2023). Factors Related to Social Skills of Seventh-Grade Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 389-402; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.260>

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และการสร้างสมการทำนายทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุที่มีการคัดเลือกตัวแปรด้วยวิธี Enter พบว่า ตัวแปร 1) ระดับการศึกษาผู้ปกครองสูงกว่าปริญญาตรี 2) ลักษณะครอบครัว 3) การจัดการเรียนการสอน 4) ความสัมพันธ์กับเพื่อน และ 5) ลักษณะส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมเท่ากับ 0.632 และชุดตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตาม (Adjusted R^2) ได้ร้อยละ 39.80 โดยสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

1. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว คือ ระดับการศึกษาผู้ปกครองสูงกว่าปริญญาตรี มีอิทธิพลทางบวกต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 อาจเกิดจากการที่ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีอาจมีโอกาสนในการพาบุตรหลานเข้าสังคม พบปะกับผู้อื่นหรือ ทำกิจกรรมในแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้บุตรหลานได้เรียนรู้สังคมภายนอกอันส่งผลให้ บุตรหลานของผู้ปกครองนั้นสามารถพัฒนาทักษะทางสังคมเพิ่มมากกว่าขึ้นจากการสื่อสาร การใช้คำพูด การแสดงออกทางสีหน้าเพื่อเพิ่มปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของภาณุมาศ หอมบุญยงค์ (2562) ที่พบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีทักษะทางสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ลักษณะครอบครัว มีอิทธิพลทางบวกต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 อาจเกิดจากลักษณะครอบครัวที่สมาชิกในมีความสัมพันธ์ที่ตึงเครียดกัน มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน รวมถึงการที่เด็กได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวและได้รับการเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย ทำให้เด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการสื่อสารระหว่างกันผ่านการใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูด การยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกันและการรู้จักควบคุมตนเองส่งผลให้เด็กมีทักษะทางสังคมเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tunstall (1994) ที่พบว่า ปัจจัยครอบครัวมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ ต่อความทักษะทางสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูกในเชิงบวก การมีส่วนร่วมของเด็กในกิจกรรมครอบครัว ความเคารพต่อเด็กจากสมาชิกในครอบครัว และความคาดหวังของผู้ปกครองที่เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Samanci (2010) ที่พบว่า มีปัจจัยหลัก 4 ประการที่มีบทบาทสำคัญการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนระดับประถมศึกษา ได้แก่ โรงเรียน ครอบครัว สิ่งแวดล้อม และลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียนแต่ละคน และสอดคล้องกับงานวิจัยของน้ำผึ้ง เลาบุตร (2560) ที่กล่าวว่า ลักษณะครอบครัวและบรรยากาศภายในครอบครัว มีผลต่อการพัฒนาทางด้านสังคมของเด็ก โดยแนวทางการปฏิบัติในครอบครัวก็เป็นแนวทางของการพัฒนาทางสังคมเช่นกัน

[397]

Citation:

รุ่งทิพา พูลสวัสดิ์ พนิดา พาณิชวัฒนะ และกมลทิพย์ ศรีหาเศษ. (2566). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 389-402

Poonsawat, R., Panidvadtana, P., Srihaset, K. (2023). Factors Related to Social Skills of Seventh-Grade Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 389-402; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.260>

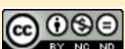
3. การจัดการเรียนการสอน มีอิทธิพลทางบวกต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 อาจเกิดจากการที่โรงเรียนเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียน ผ่านการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน หรือความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู โดยนักเรียนอาจได้รับประสบการณ์ทางตรงและทางอ้อม เช่น การทำกิจกรรมภายในโรงเรียน บรรยากาศที่ดีภายในหรือภายนอกโรงเรียน การจัดการเรียนสอนของครูที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Samanci (2010) ที่พบว่า มีปัจจัยหลัก 4 ประการที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนระดับประถมศึกษา ได้แก่ โรงเรียน ครอบครัว สิ่งแวดล้อม และลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียนแต่ละคน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sørli, Hagen และ Nordahl (2021) ที่พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน สามารถทำนายการพัฒนาทักษะทางสังคมในชั้นเรียนที่แตกต่างกันได้

4. ความสัมพันธ์กับเพื่อน มีอิทธิพลทางบวกต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 อาจเกิดจากการที่ช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อน การที่เด็กสามารถเข้ากับเพื่อนได้ดีมีแนวโน้มเกิดผลกระทบทางบวกกับตนเอง เช่น การมีสุขภาพจิตดี การมีความมั่นใจในตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งการสร้างปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักเรียน และนักเรียนเป็นการเปิดโอกาสในการใช้ชีวิตและพัฒนาทักษะทางสังคมให้เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพรรณ มากบุญ (2555) ที่พบว่า อิทธิพลจากเพื่อน และการเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถรวมทำนายทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนในศูนย์ และอบรมเด็กและเยาวชนได้ร้อยละ 38.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับงานวิจัยของ น้ำผึ้ง เลหาบุตร (2560) ที่กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนและการสร้างค่านิยมระหว่างเพื่อนมีผลต่อพัฒนาการทางสังคมและมีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก และสอดคล้องกับงานวิจัยของลัดดา แสงเพชร (2562) ที่กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนและครูผู้สอนยังมีส่วนช่วยส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะทางสังคมในทางบวก ทำให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมต่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kian, Adibnasab และ Izanloo (2020) ที่พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างบรรยากาศในโรงเรียน ทักษะคิดต่อโรงเรียนและทักษะทางสังคมของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. ลักษณะส่วนบุคคล มีอิทธิพลทางบวกต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 อาจเกิดจากลักษณะส่วนบุคคลเป็นลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นความภาคภูมิใจในตนเอง การมีความคิดเชิงบวก การเคารพผู้อื่น การมีความมั่นใจในตนเอง รวมถึงการมีความสามารถทางภาษาและสื่อสาร และความสามารถในการรับมือกับปัญหาต่างๆ อาจส่งผลให้บุคคลนั้นมี การแสดงออกและควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดี มีความสามารถในการรับส่งสาร และลักษณะบุคลิกภาพที่ดีก็ช่วย

[398]

Citation:

รุ่งทิพา พูลสวัสดิ์ พนิดา พาณิชวัฒนะ และกมลทิพย์ ศรีหาเศษ. (2566). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 389-402

Poonsawat, R., Panidvadtana, P., Srihaset, K. (2023). Factors Related to Social Skills of Seventh-Grade Students. Interdisciplinary Academic and

Research Journal, 3 (5), 389-402; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.260>

เพิ่มโอกาสในการพบปะ และสร้าง ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งอาจทำให้ทักษะทางสังคมเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Samanci (2010) ที่พบว่า มีปัจจัยหลัก 4 ประการที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนระดับประถมศึกษา ได้แก่ โรงเรียน ครอบครัว สิ่งแวดล้อม และลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียนแต่ละคน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุมาศ หอมบุญยงค์ (2562) ที่พบว่า ปัจจัยภายในตนเองเป็นปัจจัยอันดับที่ 2 ($\beta = 0.265$) ที่ส่งผลต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพรรณ มากบุญ (2555) ที่พบว่า อิทธิพลจากเพื่อน และการเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถร่วมทำนายทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนในศูนย์และอบรมเด็กและเยาวชนได้ร้อยละ 38.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ส่วนตัวแปรทำนาย 3 ตัวที่ไม่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ได้แก่ 1) ประเภทครอบครัว 2) ขนาดโรงเรียน และ 3) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สามารถอธิบายได้ ดังนี้

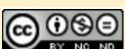
1. ประเภทครอบครัว คือ ลักษณะครอบครัวเดี่ยว และครอบครัวขยาย ไม่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคม สะท้อนให้เห็นว่าการที่นักเรียนจะอยู่กับครอบครัวเดี่ยวที่มีแต่บิดา มารดา หรือครอบครัวขยายที่มีสมาชิกในครอบครัวเพิ่ม เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ก็ไม่มีผลต่อทักษะทางสังคม สอดคล้องกับงานวิจัย ภาณุมาศ หอมบุญยงค์ (2562) ที่พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระดับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ในจังหวัดสมุทรสงครามจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการอยู่อาศัย พบว่า นักเรียนที่มีการอยู่อาศัยต่างกัน มีทักษะทางสังคมไม่แตกต่างกัน โดยงานวิจัยครั้งนี้ พบว่า ลักษณะครอบครัวมีอิทธิพลทางบวกต่อทักษะทางสังคมสะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนที่อยู่ในครอบครัวเดี่ยวหรือครอบครัวขยาย สามารถพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนได้ หากสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความอบอุ่น มีการแสดงออกถึงความรักและการเอาใจใส่ การได้รับการเลี้ยงดูของผู้ปกครองแบบประชาธิปไตย และการใช้เวลา ร่วมกันกับผู้ปกครอง

2. ขนาดโรงเรียน คือ โรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษไม่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคม สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนจะอยู่โรงเรียนขนาดใดก็ตามไม่มีผลต่อการพัฒนาทักษะทางสังคม แต่ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะทางสังคม คือ การจัดการเรียนการสอน โดยการจัดการเรียนการสอนมีอิทธิพลทางบวกต่อทักษะทางสังคม สะท้อนให้เห็นว่าไม่ว่าโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ สามารถพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนได้ผ่านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน การจัดกิจกรรมของโรงเรียน การมีหลักสูตรหรือนโยบายของโรงเรียน อิทธิพลของครู รวมถึงการมีบรรยากาศที่ดีภายในโรงเรียนก็สามารถพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนได้เช่นกัน

3. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว คือ ระดับการศึกษาผู้ปกครองระดับต่ำปริญญาตรี ระดับการศึกษาผู้ปกครองระดับปริญญาตรี และรายได้ต่อเดือนของ ผู้ปกครอง ไม่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมได้ สะท้อนให้เห็นว่า

[399]

Citation:

รุ่งทิพา พูลสวัสดิ์ พนิดา พาณิชวัฒนะ และกมลทิพย์ ศรีหาเศษ. (2566). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 389-402

Poonsawat, R., Panidvadtana, P., Srihaset, K. (2023). Factors Related to Social Skills of Seventh-Grade Students. Interdisciplinary Academic and

Research Journal, 3 (5), 389-402; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.260>

การที่นักเรียนมีผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำปริญญาตรีหรือปริญญาตรี และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองไม่มีผลต่อการพัฒนาทักษะทางสังคม สอดคล้องกับงานวิจัย ภาณุมาศ หอมบุญยงค์ (2562) ที่พบว่า นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ในจังหวัดสมุทรสงครามที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน มีทักษะทางสังคมไม่แตกต่างกัน สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนสามารถพัฒนาทักษะทางสังคมได้จากการเข้าพบปะกับผู้อื่นในการทำกิจกรรมร่วมกันหรือการเข้าสังคม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากข้อค้นพบเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคม สถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถนำไปใช้ในการปรับการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือหลักสูตร เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 จากข้อค้นพบตัวแปรการจัดการเรียนการสอน มีอิทธิพลทางบวกต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นอันดับ 2 ด้วยเหตุนี้ ครูจึงควรปรับการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การแสดงบทบาทสมมติ และการสอนแบบร่วมมือ เป็นต้น

1.2 จากข้อค้นพบตัวแปรลักษณะส่วนบุคคล มีอิทธิพลทางบวกต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นอันดับ 1 ด้วยเหตุนี้ โรงเรียนจึงเสนอให้ควรจัดกิจกรรมหรือโครงการที่ช่วยส่งเสริมลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียน เช่น โครงการพัฒนาความสามารถในการจัดการอารมณ์ โดยโรงเรียนอาจร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการจัดโครงการดังกล่าว

1.3 จากข้อค้นพบตัวแปรลักษณะครอบครัว มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคม เพื่อให้ผู้ปกครองทราบว่าลักษณะครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน มีความอบอุ่น มีการแสดงออกถึงความรัก การให้กำลังใจและเอาใจใส่ การให้เวลากับลูก การได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกในครอบครัวมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายทักษะทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้ร้อยละ 39.70 และแสดงให้เห็นว่ายังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเหตุนี้งานวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยอื่นๆที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เช่น รูปแบบการเลี้ยงดูของผู้ปกครองแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น 1) การ

[400]

Citation:

รุ่งทิพา พูลสวัสดิ์ พนิดา พาณิชวัฒนะ และกมลทิพย์ ศรีหาเศษ. (2566). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 389-402

Poonsawat, R., Panidvadtana, P., Srihaset, K. (2023). Factors Related to Social Skills of Seventh-Grade Students. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 389-402; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.260>

อบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ 2) การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม 3) การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ และ 4) การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง เป็นต้น

2.2 ควรจำแนกกลุ่มผู้เรียนตามทักษะทางสังคม โดยเลือกตัวแปรอิสระ (ปัจจัยอื่นๆ) ที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปรตามอย่างชัดเจน ผ่านการจำแนกประเภท (Discriminant Analysis)

เอกสารอ้างอิง

น้ำผึ้ง เลาหบุตร. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และทักษะทางสังคม โดยการจัดประสบการณ์เรียนรู้แบบโครงการ สำหรับเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พรพรรณ มากบุญ. (2555). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 2 จังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาณุมาศ หอมบุญยงค์. (2562). *แนวทางการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ในจังหวัดสมุทรสงคราม*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ลัดดา แสงเพ็ชร. (2562). *ทักษะทางสังคมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดชลบุรี: การวิจัยแบบผสมผสาน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุวิมล ติรกานันท์. (2555). *การวิเคราะห์ตัวแปรพหุในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Bierman, K.L., Torres, M.M., & Schofield, H.T. (2010). Developmental factors related to the assessment of social skills. In D.W. Nangle, D.J. Hansen, C.A. Erdley & P.J. Norton (Eds.) *Practitioner's Guide to Empirically-Based Measures of Social Skills*, pp. 119-134. New York: Springer

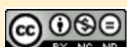
Bouqrooz, S. (2017). Social skills: Types, significance, and illustrative theories. *Journal of Algerian Childhood and Education*, 13, 107-124.

Bremer, C., & Smith, J. (2004). Teaching Social Skills. *National Center on Secondary Education and Transition*, 3(5), 1-6

Burke, T. J., Wosidlo, A., & Segrin, C. (2012). Social skills, family conflict, and loneliness in families. *Communication Reports*, 25(2), 75-87.

[401]

Citation:

รุ่งทิพา พูลสวัสดิ์ พนิดา พานิชวัฒนะ และกมลทิพย์ ศรีหาเศษ. (2566). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 389-402

Poonsawat, R., Panidvadtana, P., Srihaset, K. (2023). Factors Related to Social Skills of Seventh-Grade Students. *Interdisciplinary Academic and Research Journal*, 3 (5), 389-402; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.260>

-
- Campbell, L. (2021). *Impact of Covid-19 on Children's social skills*. Retrieved April 15, 2022, from <https://www.forbes.com/sites/leahcampbell/2021/10/31/impact-of-covid-19-on-childrens-social-skills/?sh=29fc7f5a2a54>
- Eleby Jr, C. (2009). *The impact of a student's lack of social skills on their academic skills in high school*. Michigan: Marygrove College, Detroit.
- Joseph, V. (2022). *Social Skills: Promoting positive behavior, academic success, and school safety*. Retrieved April 1, 2022, <https://naspcenter.org/factsheets/social-skills/>
- Kian, M., Adibnasab, Z., & Izanloo, B. (2020). Social skills in elementary students: The role of attitude to school and school environment. *International Journal of School Health*, 7(1), 30-39
- Mahamid, F. & Bdier, D. (2020). The association between social skills, grief, and resilience among Palestinian university students throughout the coronavirus (COVID-19) Pandemic in Palestine, *Journal of Concurrent Disorders*, 2(3), 8-23
- Riggio, R.E. (1992). Social interaction skills and nonverbal behavior. In R. S. Feldman (Ed.), *Applications of nonverbal behavioral theories and research* (pp. 3–30). Lawrence Erlbaum Associates, Inc.
- Samanci, O. (2010). Teacher views on social skills development in primary school students. *Education is the property of Project Innovation*, 31(1), 147-157.
- Sørli, M.A., Hagen, K.A., & Nordahl, K.B. (2021). Development of social skills during middle childhood: Growth trajectories and school-related predictors. *International Journal of School & Educational Psychology*, 9(S1), S69-S87.
- Study Lecture Notes. (2021) *Child Social Development, Definition & Factors of Social Development*. Retrieved April 14, 2022, from <http://studylecturenates.com/child-social-development-definition-factors-of-social-development/>
- Tunstall, D. F. (1994). *Social competence needs in young children: What the research says*. New Orleans: Paper presented at the Association for Childhood Education.